

JĒZUS UZVAR, SĀTANS ZAUDĒ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 12, Ef 5:25–27, 32, Fil 3:9; Dan 7:25, Jes 14:12–14, Atkl 13:14–17.

ATMIŅAS TEKSTS:

“Tad pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu.” (Atkl 12:17)

Grāmatā “Outnumbered: Incredible Stories of History's Most Surprising Battlefield Upsets” (“Mazākumā: neticami stāsti par vēstures pārsteidzošākajiem kaujas lauka satricinājumiem”) Kormaks O'Braiens (Cormac O'Brien) stāsta par armijām, kas, lai arī bija ievērojamā mazākumā, vienalga uzvarēja. Tajā stāstīts par Hanibāla armiju no Kartāgas, kas ar 55 tūkstošiem kareivju uzvarēja “neuzvaramo” romiešu 80 tūkstošu armiju. Tajā atrodam brīnišķīgo stāstu par Aleksandru Lielo grieķu armijas priekšgalā, kas sakāva Persijas impēriju.

Arī mēs esam dzīvības un nāves cīņā pret viltīgu ienaidnieku. Mēs esam mazākumā, cīnoties bez jebkādam izredzēm. Ļaunuma spēki šķiet neuzvarami. Šķiet, ka mūs gaida zināms zaudējums. Sakāve šķiet neizbēgama. Uzvara atrodas ārpus redzesloka. No cilvēciskā viedokļa šķiet, ka sātana spēki mūs pārņems.

Kaut arī esam mazākumā, kaut arī mums nav nekādu izredžu (cilvēciski spriežot), kaut arī sātana uzbrukumi ir smagi, pateicība Dievam – Jēzū mēs beidzot uzvarēsim.

Bībeles pēdējās grāmatas – Atklāsmes grāmatas – tēma ir šāda: Jēzus uzvar, sātans zaudē. Šīs kaujas centrs ir Atkl 12. nodaļa, kas būs mūsu šīs nedēļas pētījumu fokuss. Šis pētījums palīdzēs sagatavoties, lai saprastu Atkl 14. nodaļu un triju eņģeļu vēstis.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 1. aprīlī.

Kauja Debesīs

Atklāsmes grāmatas 12. nodaļa atklāj dramatisku epizožu plūsmu, kas ir kā moment-uzņēmums laikmetus ilgam konfliktam starp labo un ļauno. Šis konflikts sākās debesīs, bet noslēgsies šeit, virs zemes. Šīs epizodes aizved mūs atpakaļ laika straumē, sākot no sātana sacelšanās sākuma ainas Debesīs līdz pat viņa ļaunajiem uzbrukumiem Dieva ļaudīm pēdējās dienās.

Izlasī Atkl 12:7–9, kas apraksta kosmisko konfliktu starp labo un ļauno. Kā kaut kas tāds varēja notikt Debesīs? Ko šie panti vēsta par brīvās gribas, brīvās izvēles realitāti?

Brīvība izvēlēties ir Dieva valdības pamatprincips – gan Debesīs, gan virs zemes. Dievs neradīja robotus ne Debesīs, ne virs zemes. Radīti pēc Dieva līdzības, mēs, cilvēki, varam izdarīt morālas izvēles.

Izvēles spēks ir cieši saistīts ar spēju mīlēt. Ja jūs atņemat izvēles spēku, jūs iznīcināt spēju mīlēt, jo mīlestību nevar uzspiest vai panākt ar varu. Mīlestība ir brīvās gribas izpausme. Katrs eņģelis Debesīs saskārās ar izvēli vai nu atsaukties Dieva mīlestībai, vai arī novērsties savtībā, iedomībā un lepnumā. Kā Debesu eņģeļi atsaucās mīlestībai, izdarot izvēli ar mūžīgām sekām, tāpat arī mums katram zemes pēdējā konfliktā Atklāsmes grāmata liek pieņemt lēmumu ar mūžīgām sekām.

Lielajā cīņā nekad nav pastāvējusi neitrāla pozīcija (sk. Lk 11:23), un tādas nebūs arī zemes pēdējā karā. Tieši tāpat, kā katrs eņģelis nostājās Jēzus vai Lucifera pusē, visa cilvēce tiks vadīta uz savu pēdējo, neatsaucamo izvēli gala laikā. Kam piederēs mūsu uzticība, mūsu pielūgums, mūsu paklausība? Uz šo jautājumu ir nācies atbildēt ikvienam cilvēkam, un tā notiks arī zemes vēstures noslēdzošajā krīzē, tikai daudz dramatiskāk.

Taču ir neticami laba vēsts: Atklāsmes 12. nodaļa apraksta Kristus uzvaru šajā konfliktā, un mums visiem, izmantojot savu brīvo gribu, būs jāizvēlas nostāties Viņa kā uzvarētāja pusē. Cik lieliski ir spēt nostāties pareizajā pusē, par kuru jau iepriekš zināms, ka tā uzvarēs!

Padomājiet par to, cik brīvajai gribai un brīvajai izvēlei vajadzēja būt svētai Jēzus dzīvē! Lai arī Viņš jau sākumā zināja, ka tā aizvedīs uz krustu (sk. 2Tim 1:9), Viņš vienalga deva mums brīvo gribu. Ko tam vajadzētu stāstīt mums par to, cik uzmanīgi mums vajadzētu izmantot šo svēto un dārgo dāvanu? _____

Sātana uzbrukums

No sākuma sātans centās iznīcināt Kristu (sk. Atkl 12:4, 5). Tomēr katrā mēģinājumā sātans cieta neveiksmi. Piemēram, Kristum dzimstot, eņģelis brīdināja Jāzepu un Mariju par Hēroda ļaunajiem plāniem. un viņi aizbēga uz Ēģipti. Sātana vilinošākās kārdināšanas tuksnesī Viņš atvairīja ar “stāv rakstīts”, rodot aizsardzību Dieva Vārdā. Nāvē pie krusta Viņš atklāja Savas mīlestības lielumu un atbrīvoja mūs no grēka soda. Augšāmceļoties Viņš kā dzīvais Augstais Priesteris atbrīvo mūs no grēka varas.

Izlasi Atkl 12:4–6, 9; Ef 5:25–27, 32 un Ps 2:7–9 un definē šos simbolus:

Pūķis _____

Sieviete _____

Zēns _____

Dzelzs zizlis _____

Bībelē zizlis ir varas vai valdīšanas simbols. Dzelzs zizlis ir nesalaužamas, visspēcīgā, neuzvaramas valdīšanas simbols. Jēzus piedzīvoja ikvienu kārdināšanu, kādas mēs piedzīvojam, bet Viņš no tām izgāja kā uzvarētājs. Velns ir sakauts ienaidnieks. Kristus viņu ir uzvarējis Savā dzīvē, nāvē un augšāmcelšanā. Tā kā Jēzus jau ir sakāvis velnu pie Golgātas krusta, arī mēs varam būt uzvarētāji. Kristus uzvara pār sātanu bija pilnīga, bet lielā cīņā starp Kristu un sātanu vēl nav beigusies.

Kad mēs pieņemam ticībā, ko Kristus mūsu labā ir izdarījis, mūsu grēka parāds tiek dzēsts un mūsu grēki piedoti. Mēs stāvam pilnīgi Dieva priekšā, Kristus taisnības apsegti. Pāvils raksta par atrašanos “Viņā; negūdam savu taisnību no bauslības, bet no Kristus ticības, taisnību no Dieva uz ticības pamata” (Fil 3:9). Ja mums ir piedots, tad nav nekā, kur mūs varētu apvainot. Jēzus uzvarēja un uz mūžīgiem laikiem pārspēja sliktāko, ko grēks un ļaunums varēja Viņam izdarīt. Viņš pilnībā stājās pretī ļaunajam un to pārspēja. Ja mēs pieņemam Jēzu ticībā, Viņa uzvara pieder mums.

Kāpēc šī pārlicība par glābšanu, pateicoties Kristus uzvarai pār sātanu, mums ir tik būtiska? Kā tas, ko Pāvils rakstīja Fil 3:9, var kļūt par mūsu pašu pieredzi? _____

_____

_____

_____

Pieņemot Jēzus uzvaru

Kā attēlots Bībelē, Jēzus nekad nav zaudējis kauju ar sātanu. Viņš ir varens uzvarētājs. Uzvarētājs pār ļaunā spēkiem. Viena lieta ir ticēt, ka Jēzus bija uzvarētājs pār sātana kārdināšanām. Pavisam kas cits ir ticēt, ka Kristus uzvara ir arī mūsu uzvara.

Izlasi Atkl 12:10. Kādu iedrošinājumu tev vajadzētu gūt no fakta, ka tavs apsūdzētājs ir “gāzts”? _____

Lai gan kauja virs zemes vēl joprojām plosās, sātans ir zaudējis. Punkts. Tā ir patiesība ne tikai par Kristus galējo uzvaru cilvēces vēstures noslēgumā, bet tā ir arī patiesība par mūsu kauju ar ļaunajiem spēkiem un varām mūsu personīgajā dzīvē. Daži kristieši dzīvo neapmierinātā sakāves izjūtā. Viņi cer uz uzvaru pār kādu attieksmi vai ieradumu, bet neaptver Kristus uzvaras īstenību savā personīgajā dzīvē.

Izlasi Atkl 12:11. Kādu uzvaras garantiju Kristus mums dod šajā pantā? _____

Septiņas reizes Atklāsmes grāmatas vēstīs septiņām draudzēm mēs atrodam izteicienu “tas, kurš uzvar”. Šeit, Atkl 12:11 mēs atkal atrodam šo uzvaras konceptu. Vārds “uzvarēt” oriģinālvalodas tekstā ir “nikao”. To var burtiski tulkot kā “uzvarēt, dominēt, triumfēt vai iziet cauri ar uzvaru”. Ievērojiet, kā mums ir iespējams būt uzvarētājiem. Atkl 12:11 apstiprina, ka tas iespējams tikai “Jēra asinīs”.

Atkl 5:6 pravietiskā vīzijā Jānis ieskatās Debesīs un redz “Jēru kā nokautu”. Kristus upuris ir visu Debesu uzmanības centrā. Nav nekā cēlāka par krustu, lai parādītu Dieva bezgalīgo, neizmērojamo mīlestību.

Ja mēs ticībā pieņemam, ko Kristus ir darījis mūsu labā, mūsu parāds ir dzēsts un mēs Dieva skata priekšā stāvam pilnīgi. Mūsu grēki ir piedoti (Kol 1:14, Ef 1:7, Kol 2:14), un “ir gāzts brāļu apsūdzētājs” (Atkl 12:10). Mēs esam izglābti, mēs esam uzvarētāji ne mūsu pašu nopelna dēļ, bet pateicoties Kristus uzvarai mūsu labā.

Sieviete tuksnesī

Izlasi Atkl 12:6 un salīdzini to ar Atkl 12:14–16. Pievērs uzmanību laika periodam, sātana uzbrukumam “sievietei” (Dieva draudzei) un Dieva aizgādībai par Saviem ļaudīm. Par ko runāts šajos pantos? _____

1260 dienas Atkl 12:6 ir paralēlas laikam, diviem laikiem un puslaikam no Atkl 12:14. Šis laika pravietojums apraksta to pašu laika periodu, ko atrodam Dan 7:25, Atkl 11:2, 3 un Atkl 13:5. Tā kā šie ir pravietiski simboli (burtiska sieviete ar spārniem nedodas tuksnesī), mēs uz šiem pravietojumiem attiecinām pravietisko laika skaitīšanu jeb diena/ gads principu (sk., piemēram, 4Moz 14:34 un Ec 4:4–6). Tas nozīmē, ka viena pravietiskā diena ir viens gads. Komentējot šo pravietisko laika periodu Atkl 11:2, “Endrjūsa Universitātes izpētes Bībele” apliecina: “Tāpēc vēstures skaidrotāji vispārīgi saprot 1260 pravietisko dienu periodu kā 1260 burtiskus gadus, kas ilgst no 538. līdz 1798. gadam.” (1673. lpp., komentārs pie Atkl 11:2) Samaitāta draudze kopā ar samaitātu valsti apspieda, vajāja un reizēm nogalināja Dieva uzticīgos ļaudis.

Šīs niknās sātaniskās Bībelei ticošo kristiešu vajāšanas bija lielās cīņas starp labo un ļauno izvērsums. Iznākot no Viduslaiku tumsas, cilvēki reformācijas laikā saskārās ar izvēli. Vai viņi būs uzticīgi Dieva Vārdam, vai arī pieņems priesteru un prelātu mācības? Patiesība atkal uzvarēja, un Dievam bija ļaudis, kas bija Viņam uzticīgi, piedzīvojot apjomīgu pretestību.

Šajos pantos ir daži fascinējoši un ārkārtīgi iedrošinoši izteicieni par Dieva rūpēm. Atkl 12:6 izmanto izteicienu “vieta, ko sagatavojis Dievs” (NKJV). Atkl 12:14 paziņo, ka sieviete tiek “uzturēta” tuksnesī, un Atkl 12:16 saka: “Zeme palīdzēja sievietei.” Smagu vajāšanu laikos Dievs rūpējas par Savu draudzi. Kā Viņš rīkojās toreiz, tāpat Viņš palīdzēs Savam gala laika atlikumam.

Apraksti kādu grūtību un pārbaudījumu laiku savā dzīvē, kad tu varēji viegli kļūt mazdūšīgs, bet Dievs sniedza tev patvērumu un izaicinājumos uzturēja tevi. Kā Dievs nodrošināja atbalstu, kad tev to vajadzēja visvairāk? _____

Dieva gala laika atlikums

Velns ir karojis ar Kristu kopš savas sacelšanās Debesīs (Atkl 12:7). Sātana nolūks toreiz un tagad ir pārņemt kontroli Visumā (sk. Jes 14:12–14). Viņa uzmanības centrā zemes vēstures pēdējās dienās ir Dieva ļaudis. Atkl 12:17 uzsver, ka pūķis (sātans) sadusmojās uz sievu (draudzi) un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem. Šis izteiciens – pārējie viņas cilts locekļi – ir tulkots arī kā “atlikums” Karaļa Džeimsa versijā. Dieva atlikums paliek uzticīgs Kristum, paklausīgs viņa patiesībai un uzticīgs Viņa misijai.

Izlasi Atkl 12:17. Kāds Dieva atlikuma, Viņa pēdējās draudzes, raksturojums atrodams šajā pantā? _____

Atkl 12:17 sātans (pūķis) ir dusmīgs uz sievu, Dieva draudzi. Velns ir nikns uz cilvēkiem, kas ievēro Dieva baušļus, un viņš darīs visu, ko spēj, lai viņus iznīcinātu.

Beigās viņš izdod dekrētu, lai viņi nevarētu ne pirkt, ne pārdot un tiktu apcietināti un nonāvēti (sk. Atkl 13:14–17). Ja sātans nevar iznīcināt Kristu, viņš mēģina iznīcināt Kristus visdziļākās mīlestības objektu – Viņa draudzi. Zemes pēdējais karš nenotiek Vidējos Austrumos un to dažādajos konfliktos. Tas notiek Dieva ļaužu, kas izkaisīti pa visu pasauli, prātos. Tā ir kauja starp diviem pretējiem spēkiem – Kristu un sātanu. Un atkal – neviens nevar palikt neitrāls.

Centrālais jautājums šajā pēdējā karā ir: “Kam pieder mūsu uzticība? Kam mēs esam lojāli?” Debesis aicina ticīgos, kurus ir pievilksusi Kristus mīlestība, kas ir atpirkti Viņa žēlastībā un nodevušies Viņa darbam, Viņa Gara pilnvaroti un tik paklausīgi Viņa baušļiem, ka ir labprātīgi pat doties nāvē Viņa darba dēļ.

Mūsu pasaule dodas pretī vispārējai krīzei. Bet Jēzū, ar Jēzu, caur Jēzu un Jēzus dēļ mūsu uzvara ir garantēta, kamēr vien mēs paliekam savienoti ar Viņu – ticībā, kas vada uz paklausību. Viss ir atkarīgs no mūsu pašu izvēles.

Kā tu redzi Atkl 12:17 realitāti norisināties tavā personīgajā dzīvē – tavā kristīgajā pieredzē? Tas ir, kādos veidos tu redzi lielo cīņu notiekam savā personīgajā dzīvē? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Savā ziņā varētu teikt, ka Dievam nebija izvēles: ja Viņš gribēja būtnes, kas spēj mīlēt Viņu un citus, Viņam bija jārada tās brīvas. Ja tās nebūtu brīvas, tās nespētu mīlēt, taču kas gan būtu Visums bez mīlestības? – Nekas vairāk kā mašīna, kas strādā pēc stingriem cēloņu un seku likumiem un kurā mums nav brīvas gribas, nav brīvas izvēles, tikvien kā subatomisku daļiņu paketes, kas sastāv no miesas un asinīm un akli seko fizikas likumiem. Tā nav pārāk patīkama aina, ne arī tā attēlo to, ko mēs esam iepazinuši kā patiesību. Kurš no mums, piemēram, uzskata, ka mūsu mīlestība uz vecākiem, bērniem un dzīvesdraugiem nav nekas vairāk kā tikai atomu izkārtojums?

“Tā kā mīlestības likums ir Dieva valstības pamats, tad visu saprātīgo būtņu laime atkarīga no pilnīgas saskaņas ar Viņa taisnības lielajiem pamatprincipiem. No visiem Saviem radījumiem Dievs sagaida kalpošanu mīlestībā, kalpošanu, kuru izraisa Viņa rakstura vērtēšana. Dievam nepatīk uzspiesta paklausība, tādēļ Viņš visiem dāvā brīvu gribu, lai kalpotu Viņam labprātīgi.

Kamēr visas radītās būtnes mīlestībā pakļāvās Dievam, Universā valdīja pilnīga saskaņa. Debesu pulki līksmoja, pildot sava Radītāja gribu. Tie priecājās, atstarojot tālāk Viņa godību un pasludinot Viņa slavu. Kamēr vien visu noteicošā vara bija mīlestība pret Dievu, arī mīlestība citam pret citu palika skaidra un nesavtīga. Nekādi skarbi toņi netraucēja Debesu saskaņu.” (Elena Vaita “Sentēvi un pravieši”, 34., 35. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc Atkl 12. nodaļa ir atbilstošs ievads triju eņģeļu vēstij, īpaši gaidāmā gala laika konflikta skatījumā?
2. Kā Atkl 12. nodaļa tev personīgi palīdz, sastopoties ar kārdinājumiem un pārbaudījumiem?
3. Ir daži, kas uzskata, ka mūsu rīcību lielā mērā nosaka iedzimtība un vide. Vai tu tam piekrīti vai nepiekrīti? Kāda ir mūsu izvēles loma, nosakot uzvedību? Pārrunājiet saistību starp mūsu izvēli un Dieva spēku, kas darbojas mūsu dzīvē.